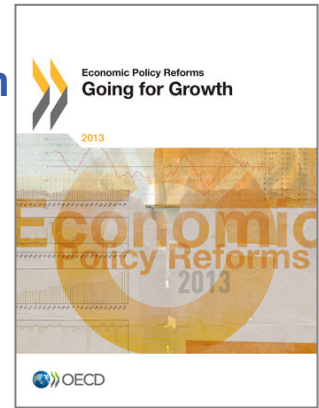

OECD *Multilingual Summaries*
Economic Policy Reforms 2013. Going for Growth
Summary in Hungarian

Read the full book on: 10.1787/growth-2013-en

Gazdaságpolitikai reformok 2013-ban: A növekedés jegyében

Összefoglalás magyarul

- „A növekedés jegyében” c. kiadvány az OECD strukturális politikai reformokkal és gazdasági teljesítménnyel kapcsolatos szakvéleménye alapján fogalmaz meg konkrét ajánlásokat a politikai döntéshozók számára a tartós növekedés eléréséhez prioritásként meghatározott reformterületek vonatkozásában.
- „A növekedés jegyében” címet viselő elemzés keretében az OECD 2005 óta határoz meg a reáljövedelmek és a foglalkoztatottság növelését célzó reformjavaslatokat minden OECD-ország számára, a közelmúlttól kezdődően pedig a BRIICS-országok számára is. Ez az összehasonlító dolgozat megfelelő eszközt biztosít a kormányoknak a lakosok életszínvonalára hosszú távon hatást gyakorló politikai reformok mérlegelésére.
- „A növekedés jegyében” c. elemzés megállapításai a 2009-es pittsburghi csúcstalálkozó óta a G20-as országok erős, fenntartható és kiegyensúlyozott növekedés elérésére irányuló rendes munkaprogramjában is szerepet kapnak, különösen az ún. kölcsönös értékelési folyamat keretében.
- Az elemzés minden ország számára öt politikai prioritást határoz meg aszerint, hogy azok milyen mértékben képesek az anyagi életszínvonal hosszú távon történő javítására a termelékenység és a foglalkoztatottság növelése révén. A prioritások általában véve a termék- és munkaerő-piaci szabályozásokat, az adó- és járulérendszereket, a kereskedelmi és beruházási szabályokat, valamint az innovációs politikákat ölelik fel.

A jelen kiadás a korábbi ajánlások terén elért előrehaladást is megvizsgálja, emellett új prioritásokat határoz meg a közeljövőre vonatkozóan. Megvizsgálja továbbá „A növekedés jegyében” c. elemzésben megfogalmazott politikai ajánlásoknak a GDP-növekedésen kívül más közpolitikai célokra gyakorolt potenciális hatását is.

Az 1. fejezet megvizsgálja, milyen előrehaladást értek el 2011 óta az országok „A növekedés jegyében” c. elemzés korábbi kiadásaiban meghatározott politikai prioritások tekintetében, majd új szemszögből, a gyenge rövid távú gazdasági kilátások fényében vizsgálja a növekedés fenntartható élenkítését és a foglalkoztatottság fenntartható növelését célzó reformprioritásokat.

A 2. fejezet a növekedést serkentő politikai ajánlásoknak a jólét két másik aspektusára, a jövedelemelosztásra és a környezetre gyakorolt lehetséges mellékhatásait vizsgálja. Megvizsgálja továbbá a javasolt reformok belső (kölségvetési) és külső (folyó fizetési mérleg) egyensúlyhiányokra gyakorolt lehetséges hatását is. Teszi ezt azzal a szándékkal, hogy bemutassa a hatás fő irányait, és meghatározza a potenciálisan fennálló ellentétes irányú politikai hatásokat és komplementaritásokat.

Az egyes országok számára meghatározott öt politikai prioritás rövid összefoglalása a 3. fejezetben, az átcsoportosított országonkénti feljegyzésekben található. A politikai prioritások kiválasztása jórészt olyan átfogó mennyiségi mutatószámok alapján történt, amelyek lehetővé teszik az egyes országok 4. fejezetben bemutatott politikai szabályozásainak összehasonlítását.

A legfőbb politikai üzenetek

A politikai reformok terén elért előrehaladás és a prioritások

- Az OECD-országokban „A növekedés jegyében” c. dolgozat első megjelenése óta most figyelhető meg a legaktívabb tevékenység a prioritások terén, ami azt jelzi, hogy az országok egyre inkább felismerik, hogy a versenyképesség visszanyeréséhez és a költségvetés fenntarthatóságának visszaállításához, valamint a válság utáni egészséges növekedési útra való visszatérés feltételeinek megteremtéséhez strukturális reformok szükségesek.
- A reformok különösen gyors ütemben haladtak az eurótérség azon országaiban, amelyek pénzügyi segélyprogramban részesültek, vagy amelyekre közvetlen piaci nyomás nehezedett (pl. Görögország, Írország, Olaszország, Portugália és Spanyolország). Ez még az olyan politikailag érzékeny területekre is igaz, mint a munkaügyi szabályozások és a jóléti rendszerek. A fenti országok komoly költségvetési konszolidációs programokat is bevezetnek. Ezzel szemben az eurótérség más országaiban, különösen a folyó fizetési mérlegtöbblettel rendelkezőkben, továbbá a legmagasabb életszínvonalal rendelkező országokban (pl. Norvégia, Svájc és az Egyesült Államok) jóval visszafogottabb ütemben zajlik a reformok bevezetése. Pedig ezen országok aktívabb reformtevékenysége elősegítené az egyensúly újbóli elérését mind az eurótérségben, mind globálisabb viszonylatban, emellett a költségvetési konszolidációs tervek hitelességét is jobban alátámasztaná.
- A közép-európai országokban is viszonylag aktív tevékenység figyelhető meg a prioritások terén, ám a BRIICS-országokban általában mérsékeltebb a reformtevékenység, ami részben azt jelzi, hogy ezen országokban kisebb a válság indukálta nyomás a reformok bevezetésére. Mindazonáltal előrehaladás történt a vállalkozásokra gyakorolt állami felügyelet csökkentése, a termékpiacon szabályozások átláthatóságának növelése, valamint az alapoktatást biztosító rendszerek erősítése terén.
- „A növekedés jegyében” c. elemzés 2011-es és 2013-as kiadásában megfogalmazott prioritásokat összehasonlítva a legszembetűnőbb változás a foglalkoztatottság növelését célzó prioritások részesezésének markáns növekedése az OECD-országokban, különösen a szociális juttatások és az aktív munkaerő-piaci politikák terén, ami jól jelzi, hogy egyre nagyobb hangsúlyt kap a válság utáni gyenge fellendülés következtében kialakuló munkaerő-piaci helyzet, és ezzel összefüggésben a munkanélküliek újbóli munkába állításával kapcsolatos kihívások kezelése. Az aktív munkaerő-piaci politikákra és a szociális juttatásokkal kapcsolatos politikákra helyezett nagyobb hangsúly jórészt összhangban van az országok G20-as akciótervekben megfogalmazott saját strukturális reformvállalásaival és fő prioritásaival.
- A munkanélküliség csökkentése különösen az eurótérségben jelent továbbra is sürgető feladatot. Éppen ezért meglehetősen általánosak az adó- és járulérendszer, az aktív munkaerő-piaci politikák és a foglalkoztatásvédelmi szabályozások reformjára vonatkozó ajánlások, bár a termékpiacon reformok is jelentős szerepet kapnak, nem utolsósorban a szolgáltató szektorban, ahol viszonylag gyorsan növelhetik a foglalkoztatottságot. A többi viszonylag gazdag OECD-országban, főként Japánban és Koreában nagyobb hangsúlyt kap a munkatermelékenység fokozása, a reformok fókuszterületeit pedig a hálózati szektor szabályozása, az adózási struktúrák, a közvetlen külföldi tőkebefektetések korlátozása, valamint

a mezőgazdasági támogatások jelentik. Az adószervezet reformja az Egyesült Államokban is prioritást élvez; emellett javítani szükséges az oktatási és az egészségügyi szektorok hatékonyságát és egyenlő hozzáférhetőségét.

- Az alacsonyabb jövedelmű országokban, mint például Mexikóban, Törökországban és a BRIICS-országokban általában véve egészen a közelmúltig erős növekedés volt megfigyelhető, ám általános kihívást jelent az oktatási rendszerek minősége és befogadósága, az infrastruktúrák kapacitása és szabályozásuk, valamint a versenyt és a beruházásokat nagyban korlátozó tényezők megléte, mind a belföldi, mind a külföldi cégeket érintően. A feketemunka szintén gazdasági és társadalmi károkat okoz ezen országok zömében, ezért számos ajánlás – pl. az adó- és járulékrendszerek, valamint a foglalkoztatásvédelem terén – a feketemunka mértékének csökkentését célozza.

A növekedést serkentő reformok lehetséges mellékhatásai

- Számos, a növekedés serkentésére ajánlott politikai változtatásról bizonyosodik be, hogy vagy más jóléti célok elérését is segíti, vagy nincs egyértelmű hatása. Számos ajánlás azonban ellentétes lehet az újraelosztási vagy környezetvédelmi célkitűzésekkel, ezért a politikai döntéshozóknak tisztában kell lenniük ezekkel az ellentétes hatásokkal, hogy a célkitűzéseik elérését legjobban szolgáló politikai intézkedéscsomagot dolgozthassák ki.
- Az adóztatás eltolása a közvetlen adók felől a fogyasztási, a környezetvédelmi és az ingatlanadók irányába – mint ahogy ez sok ország számára a foglalkoztatási és a beruházási ösztönzők javításának eszközeül ajánlott – összeütközésbe kerülhet az esélyegyenlőségi célkitűzésekkel, kivéve, ha ezzel párhuzamosan a jövedelemelosztásra gyakorolt negatív hatás enyhítését vagy minimalizálását célzó intézkedések kidolgozására is sor kerül.
- A foglalkoztatásvédelmi szabályozás, a béralku intézményei és a minimálbér terén tett intézkedések – melyek az alacsonyan képzettek és a fiatalok elhelyezkedési lehetőségeinek javítására ajánlottak – mélyíthetik a bérek eloszlásában mutatkozó különbségeket, így rövid távon súlyosbíthatják a jövedelmi egyenlőtlenségeket. Ez a hatás azonban hosszabb távon részben vagy egészben kiegyenlíthető, amint az érintett munkavállalók – különösen a munkaerőpiachoz gyengén kötődők – foglalkoztatási kilátásai javulnak.
- A gazdasági tevékenység élénkítését célzó reformok általában véve nagyobb terhelést helyeznek majd a környezeti erőforrásokra, például a növekvő üvegházgáz-kibocsátás, hulladéktermelés vagy vízkitermelés révén. Ennek ellenére a fenti ajánlások némelyike a jövőbeli GDP-növekedés fenntarthatóbbá tételét is elősegíti azáltal, hogy növeli a környezetre káros tevékenységek termelési költségeit. Különösen igaz ez azokra az ajánlásokra, amelyek az adóztatást az élőmunka terhei felől a környezetszennyező tevékenységek adóztatása felé kívánják eltolni. Az áru- és szolgáltatáspiaci verseny fokozását, valamint az erőforrások újraelosztását célzó reformok ugyancsak a piacialapú környezetvédelmi eszközök hatékonyságát erősítik az árjelzésekre való rugalmasság fokozása révén.
- A növekedést serkentő strukturális reformok közvetlen, rövid távú hatást gyakorolnak az állami költségvetésre abban az esetben, ha megvalósításuk további állami forrásokat kíván meg, vagy – ritkább esetben – kezdetben a kiadások csökkentésével vagy bevételnövekedéssel jár együtt. Hosszabb távon a strukturális reformok költségvetésre gyakorolt hatása aszerint eltérő, hogy a foglalkoztatás vagy a termelékenység fokozásával serkentik-e a növekedést. A reformok mindkét esetben növelik az adóbevételeket, de csak a foglalkoztatásnövelés esetében valószínűsíthető a költségvetési egyensúly jelentős javulása.
- A teljes időben foglalkoztatott női munkavállalók munkaerő-piaci részvétele útjában álló akadályok és a meghatározott szektorokba való belépést gátló szabályozói korlátok csökkentését célzó reformtevékenység – mely számos külső többlettel rendelkező ország számára ajánlott – a megtakarítások csökkentése és a beruházások serkentése révén gyengítené a folyó fizetési mérleget. Ezzel ellentétben a folyó fizetési mérleget nagyobb valószínűséggel erősítő politikai intézkedések közé az exportorientált szektorok versenyképességét az adóztatás terén bevezetett változtatások vagy e szektorok fokozottabb belföldi versenynek való kitétele révén növelő reformok tartoznak.

© OECD

Ez az összefoglalás nem hivatalos OECD fordítás.

Ez az összefoglalás abban az esetben másolható, ha megemlítésre kerül az OECD szerzői joga és az eredeti kiadvány címe.

A többnyelvű összefoglalások az eredetileg angol ill. francia nyelvű OECD kiadványok kivonatos fordításai.

Az OECD on-line könyvesboltban díjmentesen állnak rendelkezésre: www.oecd.org/bookshop

További információ kérhető a Közügyi és Kommunikációs Igazgatóság Jogi és Fordítási Csoportjától:
rights@oecd.org , fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Látogasson el honlapunkra: www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2013), *Economic Policy Reforms 2013. Going for Growth*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/growth-2013-en